

Green: Den højtærede Handelsminister udtalte, at det foreliggende Lovforslag ikke er noget almindeligt Revisionsforslag; det er ikke det Forslag, som forudsættes i Fondsbørsloven at skulle fremkomme inden 1925. Saaledes tror jeg heller ikke, man fra nogen Side har opfattet det, og det har netop som Følge deraf ligget nær at beskæftige sig med, hvilke særlige Hensyn det da er, der har fremkaldt et Lovforslag saa hurtigt efter Lovens Vedtagelse. Forskellige ærede Medlemmer og ogsaa den højtærede Handelsminister synes at have haft den Opfattelse, at jeg har gjort en særlig Betragtning gældende i saa Henseende. Det tror jeg imidlertid beror paa en Misforstaaelse. Jeg har tværtimod i den Henseende støttet den Opfattelse, som man rent umiddelbart faar af det foreliggende Lovforslag, idet jeg har henvist til Motiveringen og vist, hvilket Spørgsmaal der dèr blev sat i Forgrunden som det, der direkte havde foranlediget Lovforslaget, og jeg har ikke paa nogen som helst Maade draget i Tvivl, at det i Virkeligheden forholdt sig paa den Maade, at det var dette Spørgsmaal, som havde foranlediget dette Lovforslag. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen virkelig Uoverensstemmelse mellem den Opfattelse, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde gældende, og den, jeg gjorde gældende, nemlig, at man, naar man var klar over, at dette var Hovedspørgsmaalet, at det var dette, det offentlige vilde, maatte sikre sig det paa en ganske anden Maade. Dette hævdede jeg, og dette hævdede det ærede 18de tingvalgte Medlem. Jeg tror, at denne Misforstaaelse kom frem paa den Maade, at jeg ved at gaa over til at omtale Afgiftsspørgsmaalet bemærkede, at jeg troede, at dette for *Vekselererne* var Hovedsagen. Det fastholder jeg stadig. Det var naturligt for mig at fremsætte dette, fordi jeg er bekendt med, at Vekselererne, hvad jeg ogsaa gjorde gældende i mit Foredrag, er i højeste Grad uenige og har højest forskellige Opfattelser af dette Spørgsmaal om en Regulering af Tidsforretninger paa Københavns Børs. Derfor mente jeg, at man skulde klare sig, om man virkelig i den Henseende naaede saa langt, som man vilde, og at man ogsaa burde være klar over, at naar der i dette Lovforslag er Tale om at give Vekselererne en Indrømmelse, som jeg vidste, de satte megen Pris paa, det da kun var naturligt, at man virkelig sikrede sig, at der blev den Forbindelse mellem de to Ting, som øjensynlig tilsigtes. Nu siger den højtærede Han-

delsminister, at Afgiftsspørgsmaalet for ham er af sekundær Betydning, og han samstemmer i den Henseende med Flertallet af de ærede Ordførere, saa der vil sikkert ikke her i Tinget blive nogen væsentlig Uoverensstemmelse paa dette Punkt.

Jeg maa imidlertid med Hensyn til det, der altsaa er det ganske overvejende Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Sikring af Likvidationskassen ved Indførelsen af regelmæssige Ultimoforretninger, stadig gøre gældende, at hvis denne Sag skal lægges i Handelsministerens Haand, maa det gøres med en noget mere effektiv Bestemmelse end den, som det foreliggende Lovforslag indeholder. Det er meget rigtigt, som den højtærede Handelsminister sagde, at der ligger ikke saa forfærdelig stor Vægt paa, om der staar „kan“ eller „skal“. Men jeg maa gøre gældende, at saaledes som Sagen foreligger, kan man ikke tænke sig, at Fondsbørsens Bestyrelse i denne Sag vil gaa imod Vekselererne. Det vil være nødvendigt, at Vekselererne først træffer deres Bestemmelse, skaffer de Forudsætninger, som dette Lovforslag kræver, til Vejre. Før kan i Virkeligheden Fondsbørsens Bestyrelse ikke vedtage noget, og før kan der ikke være Tale om, at Handelsministeren kan komme til at fastsætte dette Tidspunkt. Imidlertid, dette Spørgsmaal kan der altsaa forhandles nærmere om i et Udvalg.

Jeg skal saa blot gøre nogle Bemærkninger om dette særlige Afgiftsspørgsmaal, at lægge en Byrde over paa Kreditforeninger og Aktieselskaber. Jeg maa først til den højtærede Handelsminister bemærke, at jeg, da jeg udtalte mig mod det Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget i den Henseende, udtrykkelig udtalte, at man allerede var inde paa det Princip, som jeg betegnede som uheldigt, og jeg pegede da netop paa de Vedtægtsbestemmelser, som er udfærdigede af den foregaaende Handelsminister, og hvorom jeg brugte det Udtryk, at de i Virkeligheden knæsatte Koncessionsprincippet. Jeg mener stadig, at dette Princip er uheldigt, og fastholder, at det, som forekommer mig at være det rette Princip for Papirers Notering, udelukkende er, om Papiret har offentlig Interesse.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Dalsgaard) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet om Byrden for Kreditforeninger og Aktieselskaber. Jeg vil gerne til det ærede Medlem sige, at jeg har ikke erklæret mig for Tilhænger af at lægge Byrden over paa Kredit-